

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ

ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

ΠΑΡΘΕΝΙΟΝ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΛΑΜΨΑΚΟΥ

ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Ποίημα

Γερασίμου Μοναχού, Μικραγιαννανίτου

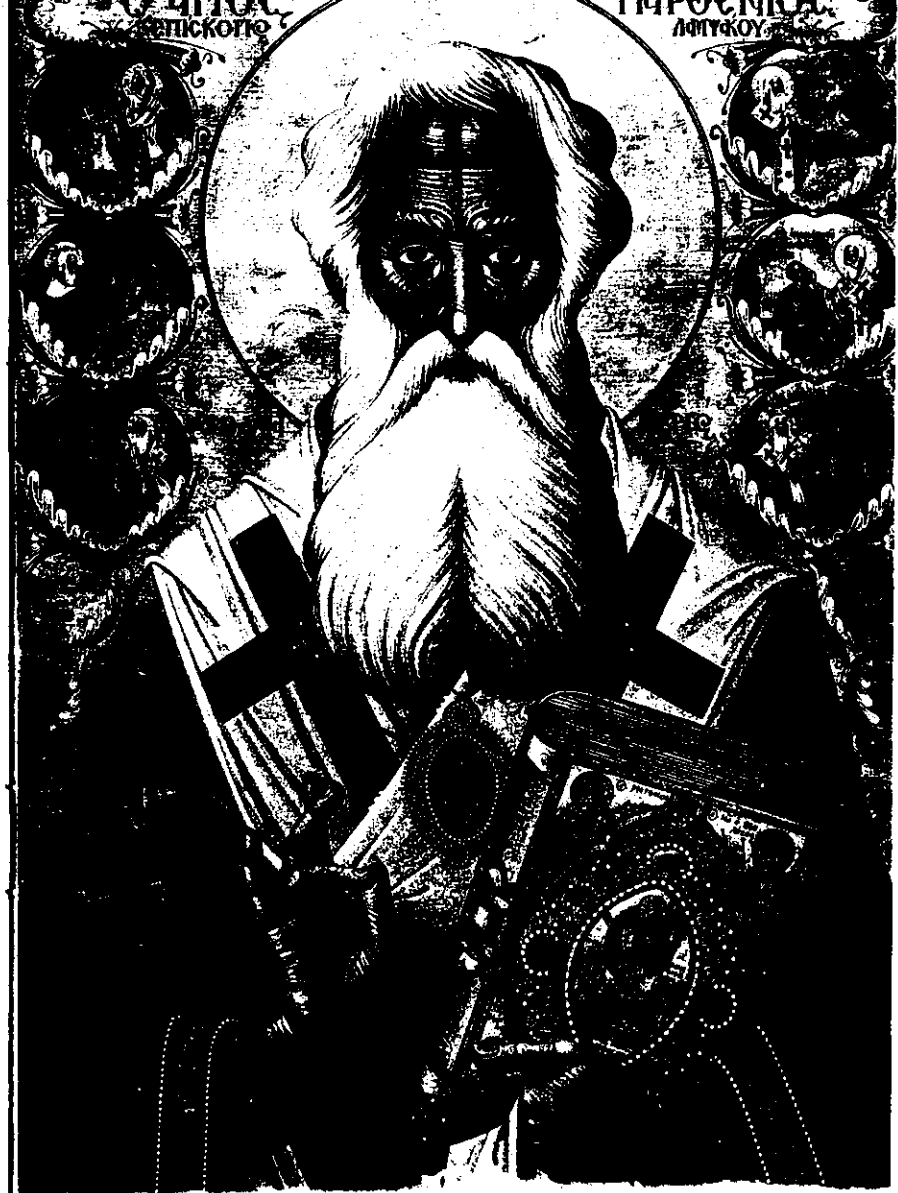
Ἀθήνα 1994

Τι είναι Παρακλητικός Κανόνας ;

Είναι μία αυτότελης ακολουθία, πολύ αγαπητή εις τους ὀρθοδόξους Χριστιανούς ὡς προσωπική ἔκφραση, ψάλλεται μὲ ἱερέα ἢ μόνο ἀπὸ τὸν πιστό, ὁποιαδήποτε ὥρα. Ὁ πιστὸς εἰς τὴν ταπείνωσὴ του ζητᾷ ἀπὸ τὴν Παναγία καὶ τοὺς Ἁγίους νὰ γίνουν μεσίτες, νὰ τὸν πλαισιώνουν εἰς τὴν συνομιλίαν του μὲ τὸν Θεό, ἢ νὰ μεταφέρουν μὲ τὴν καταξιωμένη παρρησία τους εἰς τὸν Κύριο τὰ αἰτήματα - προβλήματα πνευματικὰ καὶ ὑλικά, γιὰ ἴαση ψυχῶν καὶ σωμάτων, γιὰ κάθε θλίψη καὶ ἀνάγκη, γιὰ ἀσθενεῖς ξενητεμένους, στρατευμένους, πάσχοντες.

Ἡ πνευματικὴ αὐτὴ μελέτη καὶ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν Ἁγίων ἢ τῆς Παναγίας, προστιθεμένη εἰς τὴ καθ' αὐτὸ λειτουργικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ, εἶναι ὁ γνησιώτερος τρόπος ἁγιασμοῦ τῆς ἡμέρας καὶ τροφοδοσίας τῆς εὐσεβοῦς ψυχῆς. Εἶναι πράγματι πλουτισμὸς ἀνεκτίμητος, τὸν ὁποῖον μᾶς παρέχει ἡ Ἁγίας μας Ἐκκλησία.

Ἅγιος Παρθένιος ἐπίσκοπος Λαμφάκου ὁ θαυματουργός, ἤμασεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐνδόξου καὶ Ἁγίου Βασιλείου Κων/νου τοῦ Μεγάλου (318 μ.Χ.), δὲν ἔτυχεν μεγάλης παιδείας, οὔτε ἀφῆκεν σπουδαία συγγράμματα. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ μεγάλο χάρισμα ποῦ εἶχεν ἦτο ἡ φλογερὴ πίστις στὸ Χριστὸ καὶ ἡ μεγάλη ταπεινότης, ὥστε αὐτὸς οἱ ἀρετὲς τοῦ ἐγίναν αἰτία, νὰ ἀξιοθῆ ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ ἀνέλθῃ μέχρι τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος. Ὁ ἐν Τριάδι Θεὸς τοῦ ἔδωκεν τὴν χάριν νὰ διώκῃ τὰ πονηρὰ πνεύματα, νὰ ἀνασταίῃ νεκροὺς νὰ διώκῃ τὰς μαντείας καὶ γοητείας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, νὰ θεραπεύῃ τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ διαφυλάττῃ τοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ τὴν ἰσθόλον νόσον τοῦ καρκίνου. Προσέφερον στὸν κόσμον αὐτὸν τὰ πάντα διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ βοήθειαν τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ τὴν 7ην Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους, μεγάλην δὲ χάριν καὶ εὐλογίαν λαμβάνουν ὅσοι τιμῶν καὶ πανηγυρίζουν τὸν θαυματοφόρον τοῦτον Ἅγιον, κομίζοντας ἐξ αὐτοῦ τῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα. Ἡ ἐκκλησία μας γεραίρουσα τὸν Ἅγιον μεταξὺ τῶν ἄλλων ὕμνων ψάλλει καὶ τὸ κάτωθι Ἄπολυτίκιον.

Ἄπολυτίκιον. Ἦχος Α'
Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἀλησιπόντου τὸ κλέος καὶ Λαμφάκου τὸν Πρόεδρον, ΠΑΡΘΕΝΙΟΝ τὸν μέγαν Ἱεράρχην τιμήσωμεν· θαυμάτων γὰρ πηγάζει δωρεάς, καὶ παύει ἀσθενείας χαλεπάς, καὶ καρτίνου ἀπαλλάττει τῆς συνοχῆς, τοὺς εὐλαβῶς κραυγάζοντας· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσι ἰάματα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ εἰς τὸν Ἅγιον ΠΑΡΘΕΝΙΟΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιησόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν

ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος Σοῦ εἰμι.

Μετὰ τοῦτο τὸ

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. (τετράκις)

Καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ θεοφόρος, πλουσίαν χάριν παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω, τοῦ ἐνεργεῖν παρὰδοξα Παρθένιε· ὅθεν ταῖς πρεσβείαις σου, πολυτρόπων κινδύνων, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ δαιμόνων μανίας, φύλαττε Πάτερ ἅπαντας ἡμᾶς, τοὺς σέ μεσίτην, πρὸς Κύριον ἔχοντας.

*Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Ὁ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστάσο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίας ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησα, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός

τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνησίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, ὁ Θεός, οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Παθῶν ἀνηκέστων ταῖς προσβολαῖς, θλιβόμενος Πάτερ, τῇ θερμῇ σου ἐπισκοπῇ, προστρέχω δεόμενος ῥυσθῆναι, τῆς χαλεπῆς με Παρθένιε θλίψεως.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αγγέλων συνόμιλος γεγονώς, δαιμόνων κακίας, καὶ ἀπάσης ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς ἀνωτέρους διατήρει, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Παρθένιε Ὅσιε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεράπευσον Πάτερ ὡς συμπαθῆς, ἡμῶν τὴν ὀδύνην, τὴν συνέχουσαν τὴν ζωὴν, ἡμῶν Ἱεράρχα καὶ εἰρήνην, αἴτει ἡμῖν καὶ πταισμάτων συγχώρησιν.

ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ως Μήτηρ τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ πάντων προστάτις, Θεοτόκε Χριστιανῶν, προστάτευε πάντοτε Παρθένε, τῶν ἀδιστακτῶ ψυχῇ προσιόντων σοι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νοσημάτων ποικίλων, καὶ χαλεπῶν θλίψεων, ὥσπερ ἐλυτρώσω θεόφρον, τοὺς προσιόντας σοι, οὕτως ἀπάλλαξον, πάσης ἀνάγκης καὶ λύπης, Ἅγιε Παρθένιε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῦρ ὁ λόγος σου ὤφθη, ὡς ἀληθῶς Ὅσιε, φλέγων τῶν δαιμόνων τὰ σμήνη, δυνάμει κρείττονι· ὅθεν κατάφλεξον, τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν ὕλην, ἄνθραξι Παρθένιε, τῆς προστασίας σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Απερίτρεπτον τεῖχος, καὶ ἀρραγὲς ἔρεισμα, καὶ καταφυγὴ ἐν ἀνάγκαις, καὶ περιστάσεσι, γενοῦ Παρθένιε, τοῖς ὀλοτρόπω καρδία σπεύδουσι ἐκάστοτε, τῇ ἀντιλήψει σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ράβδος ὤφθης ἀγία, ἄνθος Χριστὸν φέρουσα, ὥσπερ Ἡσαΐας προέφη, Ἄγιω Πνεύματι, Κόρη Πανύμνητε· διὸ τῇ σῇ εὐωδία, τὸ δυσῶδες σκέδασον, τῆς διανοίας μου.

Διάσωσον θαυματουργὲ Ἱεράρχα πάσης ἀνάγκης, καὶ μανίας τοῦ πονηροῦ πολεμήτορος, τοὺς σὲ τιμῶντας Παρθένιε θεοφόρε.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Λαμπάκου ποιμὴν, ἐδείχθης ἐνθεώτατος, καὶ πάντας σοφέ, ἐξέπληξας τοῖς θαύμασι· καὶ νῦν Πάτερ προΐστασο, τῶν θερμῶς προσιόντων τῇ σκέπῃ σου, καὶ τὸν Σωτῆρα δυσώπει αἰεὶ, διδόναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεῖαν χάριν δεξάμενος, οἷάπερ θεραπέων Χριστοῦ θερμότητος, ἀπαλλάττειν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Πάτερ μὴ ἐλλίπης πάσης θλίψεως.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Επωδύνων κακώσεων, λύτρωσαι Παρθένιε τῇ πρεσβείᾳ σου, τοὺς προστάτην καὶ μεσίτην σε, κεκτημένους Πάτερ πρὸς τὸν Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρωθέντας ὡς ἡγείρας, τῇ ζωοποιῶ ἐντεύξει σου Ὅσιε, οὕτω ζώωσον Παρθένιε, νεκρωθεῖσαν Πάτερ τὴν καρδίαν μου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ιησοῦν τὸν πανάγαθον, ὃν ἀκαταλήπτως Κόρη, ἐκύησας, καθικέτεue δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων ἡμῖν ἄφεσιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Εχοντες τὴν σὴν, προστασίαν οὐ προούμεθα, τῶν δαιμόνων καθ' ἡμῶν τὰς προσβολὰς· διὰ τοῦτό σοι προστρέχομεν Παρθένιε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ηστραφας ὡς φῶς, καὶ ἀκτῖσι τῶν θαυμά-
των σου, διαλύεις τὴν σκοτόμαιναν αἰεί, τῶν
παθῶν ἡμῶν Παρθένιε πανθαύμαστε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέγας ἀρωγός, ἀνεδείχθης ἡμῶν Ἄγιε· διὰ
τοῦτο σου δεόμεθα θερμῶς· ἐξελοῦ ἡμᾶς
στενώσεων καὶ θλίψεων.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Αχραντε Ἄγνη, Θεοτόκε Ἄειπάρθενε, ἐξελοῦ
ἡμᾶς παντοίων πειρασμῶν, οἷα Μήτηρ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν φιλάγαθος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδῆ στ Τὴν δέησιν.

Σωμάτων, ἴασαι Πάτερ τοὺς πόνους, τῶν
πρὸς σέ μετὰ σπουδῆς προσιόντων, καὶ τῶν
ψυχῶν ἀθυμίας τὸ βάρος, τὸ καταθλίβον ἡμᾶς
ἐπικούφισον, Παρθένιε θαυματουργέ, τῇ θερμῇ
σου πρεσβείᾳ πρὸς Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρυσθῆναι, τῆς τοῦ ἐχθροῦ κακουργίας, καὶ
ἀπάσης ἀπειλῆς καὶ μανίας, καὶ πικροτά-

των ἡμᾶς συμπτωμάτων, Χριστὸν δυσώπει
παμμάκαρ Παρθένιε· ὅτι μεγίστην πρὸς αὐτόν,
παρρησίαν πλουτεῖς ιερῶτατε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπάρχων, θεοειδῆς Ἱεράρχης, ἀνεδείχθης
τῶν πασχόντων προστάτης, καὶ θλιβομέ-
νων θερμὸς ἀντιλήπτωρ, καὶ ἐλατῆρ τῶν δαιμό-
νων Παρθένιε· διὸ τῆς σῆς δίδου ἡμῖν, ἀρωγῆς
καθ' ἐκάστην τὰς χάριτας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ πάντες, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις, καὶ βοή-
θειαν Παρθένιε πλουτοῦντες, πάσης ἀνά-
γκης ἐν βίῳ καὶ ζάλῃς, τῇ χάριτί σου ταχέως λυ-
τρούμεθα, Θεοκυῆτορ Μαριάμ· διὰ τοῦτο αἰεὶ σέ
δοξάζομεν.

Διάσωσον θαυματουργέ Ἱεράρχα πάσης
ἀνάγκης, καὶ μανίας τοῦ πονηροῦ πολεμή-
τορος, τοὺς σέ τιμῶντας Παρθένιε θεοφόρε.

Αχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύ-
τως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυ-
σώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄: Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν θαυμάτων σου, Πάτερ, πυρσεύμασιν, ἀποδιώκεις παθῶν τὴν σκοτόμαιναν καὶ ῥῶσιν καὶ χάριν οὐράνιον, καὶ εὐφροσύνην παρέχεις Παρθένιε, ἡμῖν τοῖς ἐκ πόθου τιμῶσί σε.

Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β΄: Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Θαύμασιν ἐκόσμησας, τὴν σὴν ζωὴν Ἱεράρχα, καὶ πολλοὺς διέσωσας, λύμης τοῦ ἀλάστορος ὡς φιλάγαθος· δαψιλῶς πᾶσι γάρ, νέμεις τὰς ἰάσεις· διὰ τοῦτό σου δεόμεθα. Ἰασαί Ἅγιε, τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὴν κατήφειαν, καὶ ἄχος τὸ τῶν θλίψεων, θάττον ἀφ' ἡμῶν διασκέδασον, εἰρήνην παρέχων, ἡμῖν καὶ εὐφροσύνην ἀληθῆ, Πάτερ παμμάκαρ Παρθένιε, ταῖς σαῖς ἀντιλήψεσι.

Ὁ Ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦδὴ ζ΄: Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

καθάρτων πνευμάτων, ὡς καθεῖλες παμμά-
Ακαρ πᾶσαν τὴν δύναμιν, οὕτω τῆς ἐπη-
ρείας, αὐτῶν τῆς ὀλεθρίου, ἀσινεῖς διαφύλαττε,
Παρθένιε θαυμαστέ, τοὺς σέ ὑμνολογοῦντας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιλασμὸν ἡμῖν αἴτει, καὶ δεινῶν συντριμμάτων
τὴν ἐπανόρθωσιν, καὶ βίου εὐπραγίαν, καὶ πᾶ-
σαν εὐλογίαν, ἐκ Θεοῦ Πάτερ Ὅσιε, τοῖς προ-
σιούσιν αἰεί, τῇ σῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεωργεῖν μετανοίας, τοὺς καρπούς με ἐνίσχυ-
σον Πάτερ Ὅσιε, ὡς ἂν τῆς ἀμαρτίας, ἐκφύ-
γω τὴν ἀπάτην, καὶ ζωῆς τύχῳ κρείττονος,
Παρθένιε ἱερέ, διὰ τῶν πρεσβειῶν σου.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εν ἀγκάλαις κρατοῦσα, ὥσπερ νήπιον Κόρη
τὸν ἀπερίληπτον, χειρῶν με τοῦ Βελίαρ,
ἀπάλλαξον ἐν τάχει, καὶ Θεῷ με οἰκείωσαι, δι'
ἐναρέτου ζωῆς, Παρθένε Θεοτόκε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Ρῦσαί με, τῆς τοῦ ἐχθροῦ δυναστείας, καὶ κα-
ταύγασον φωτὶ τῆς μετανοίας, τὴν ἀμαυ-
ρωθεῖσαν, Παρθένιε ψυχὴν μου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Απὸ σκανδάλων, καὶ μαγγανείας καὶ πλά-
νης, διαφύλαττε Παρθένιε ἀτρώτους, τοὺς
ἐπιζητοῦντας, τὴν σὴν ἐπιστάσιαν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωματικῶν με, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων,
στήρει ἄτρωτον Παρθένιε παμμάκαρ, ὁ καρκί-
νου πάθος, τῷ λόγῳ θεραπεύσας.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ιασαι Κόρη, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, δει-
νοῖς πάθεσι καὶ πλείσταις ἀμαρτίαις, ἵνα σε
δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Μεγίστων θαυμασίων, αὐτουργὸς ὑπάρχων,
μὴ διαλίπης παρέχειν ἐκάστοτε, ἐνὶ ἐκάστῳ
Παρθένιε τὰ αἰτήματα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεῖος τῆς Λαμψάκου, καὶ κλεινὸς ποιμάν-
τωρ, θαυματουργὲ Ἱεράρχα Παρθένιε, ὑπὲρ
ἡμῶν τὴν Τριάδα αἰεὶ ἰκέτευε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υψίστου νῦν τῷ θρόνῳ, παρεστῶς παμμάκαρ,
Ἰκετηρίους ἀπαύστως προσάγαγε, ὑπὲρ
ἀπάντων δεήσεις τῶν εὐφημούντων σε.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Υπέρτερον τὸν νοῦν μου, δεῖξον τῶν γηίνων,
ὡς ὑπερτέρα ἀπάσης τῆς κτίσεως, Θεοκυή-
τορ Παρθένε ἵνα δοξάζω σε.

Τὸ

Αξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώ-
μητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέ-
ραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τε-
κοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῆς Λαμψάκου θεῖος πύρρος, ὁ κατα-
πυρσεύων, ἐν τοῖς θαύμασι πᾶσαν γῆν· χαί-
ροις ὁ διώκων, παθῶν καὶ νοσημάτων, καὶ τῶν
δαιμόνων ζόφον, Πάτερ Παρθένιε.

Θεῖος ἀνεδείχθης Ἀρχιερεὺς, λαμπρότητι
βίου, διαλάμπων ἀπὸ παιδός, καὶ τοῖς θαύ-
μασί σου, πολλοὺς εὐεργετήσας, ἀξίως ἐδοξά-
σθης, Πάτερ Παρθένιε.

Ρῦσαι μαγγανείας τῆς χαλεπῆς, καὶ πάσης
μαγείας, ἐνεργεῖα τῆ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἄτρω-
τον τήρει, ἡμῶν τὸν βίον Πάτερ, ἐκ πάσης ἐπη-
ρείας, τοῦ παναλάστορος.

Νόσους θεραπεύεις ὀδυνηράς, καὶ καρκίνου
πάθος, ἰασάμενος συμπαθῶς, δίδου ἡμῖν
ῥῶσιν, ἐν βίῳ καὶ ὑγείαν, Παρθένιε παμμάκαρ,
τῇ ἀντιλήψει σου.

Χαίροις Ἀποστόλων ὁ μιμητής, καὶ Ἀρχιερέ-
ων, ἐγκαλλώπισμα ἱερόν· χαίροις τῶν θαυ-
μάτων, ἡ πολυχεύμων κρήνη, Παρθένιε παμμά-
καρ, ἡμῶν βοήθεια.

Μή ἐλλίπης Πάτερ ἐκδυσωπεῖν, τὸν πάντων
Δεσπότην, τοῦ δίδοναι ἡμῖν αἰεὶ, ἄφεςιν
πταισμάτων, καὶ πᾶσαν εὐπραγίαν, Παρθένιε
παμμάκαρ, ὡς συμπαθέστατος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομοι
Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι

πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβειάν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (τρῖς).

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δεσπότα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκέν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸ ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν τὸ ἐξῆς:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

εἰος Ἱεράρχης πεφηνώς, καὶ θαυμάτων
Ⲭπλήθει ἐμπρέψας, Πάτερ Παρθένιε, πάσης περιστάσεως, καὶ ἀλγηδόνος πικρᾶς, καὶ δαιμόνων κακώσεως, καὶ δολοπλοκίας, καὶ μαγείας λύτρωσαι, τοὺς προσιόντας σοι· ἔχεις γὰρ πολλὴν παρῴρησιαν, πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων, ἐκπληροῦν ἀπάντων τὰ αἰτήματα.

ἐσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων
Δσου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ἦν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σε ἀνατίθημι,
ΤΜήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

«*Ἱαμάτων ἀναβλύζει θεῖα ρεῖθρα τῶν λειψάνων σου ἡ θήκη ΠΑΡΘΕΝΙΕ καὶ λατρεύει ψυχὰς τε καὶ σώματα*».

Ἱερά λείψανα τοῦ ἁγίου Παρθενίου εὐρίσκονται:

- 1) Εἰς τὴν Ἱ.Μ. Μακρυμάλλης - Ψαχνῶν, Εὐβοίας.
- 2) Εἰς τὴν Ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου Ἁγίου Ὄρους καὶ
- 3) Εἰς τὴν Ἱ.Μ. Ἁγίου Νικολάου εἰς τὰς Ὠρας Ἁνδρου, τῆς ὁποίας ὁ κατηγοούμενος π. Δωρόθεος ΘΕΜΕΛΗΣ ἔχει προβῆ ἀπὸ 10ετίας εἰς τὴν ἔκδοσιν βίου, θαυμάτων, πανηγυρισκῆς ἱεραῆς ἀκολουθίας, παρακλητικοῦ κανόνος, Χαιρετισμῶν καὶ ἔγκωμιῶν τοῦ Ἁγίου Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἐκείνης, ἐπανεκδίδεται ὁ παρὼν παρακλητικὸς κανόνας, πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν κατὰ τὸ θεῖον λόγιον «θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ΑΜΗΝ.